

16. பொறையுடைமை

- 151.** அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை
தம்மைக் குழி தோண்டுவதை கூடத்
தயங்காமல் தாங்கும் நிலம் போலத்
தம்மை கிகழ்ந்து பேசுவதையும்
தயங்காமல் தாங்கிக் கொள்வது
தலை சிறந்த ஸண்பாரும் !
- 152.** பொறுத்த விறப்பினை யென்றும் அதனை
மறத்த வதனினும் நன்று
வரம்பு மீறி கிடைத்த தீங்கை
வலியுடன் யொறுப்பது நற்பண்பு ! அதனைத் தன்
வாழ்வில் மறத்தல் அதனினும்
வல்லமை யொருந்திய நற்பண்பு !
- 153.** இன்மையு வின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை
வறுமையிலும் கொழிய வறுமை
வந்த விருந்தினரை புறக்கணிப்பது !
வலிமையிலும் சிறந்த வலிமை
வல்லமை இல்லாத அறிவிலிகளின் தீங்கைத் தாங்குவது !
- 154.** நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்
நிறைவான மனிதர் கீவரென்று
நிறைய பொறுமை உடையவரை -
நிரந்தரமான மன உறுதி கொண்டவரை
நித்தம் கீவுவுகைம் போற்றும் !
- 155.** ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பார்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து
யொறுக்காமல் தாம் தீங்கு செய்தாரை - அப்
யொழுதே தண்ணித்தோரை உலகம் மதிக்காது !
யொறுத்துக் கொண்டு தண்ணித்காதவர்களை
யொன்னாகப் பூவுலகம் மதிக்கும் !

- 156.** ஒறுத்தார்க் கொருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்
தங்களுக்கு தீமை செய்தவரை உடனறியாக
தன்மத்தவர்க்கு அன்று மட்டுமே இன்பம் !
தன்மக்காமல் பொறுத்துக் கொண்டவர்க்கு
தரணி உள்ளவரை புகடீமே !
- 157.** திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோனொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று
தகுதியில்லாத ஒழிவான காரியங்களை
தமக்குப் பிறர் செய்தாலும் வருந்தி தானும்
தகுதியற்ற அதே அறமில்லாத காரியங்களைத்
தரம் கெட்டு செய்து யழி வாங்காமல் இருப்பது நன்று !
- 158.** மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்
பொருமும் இறுமாய்யால் நமக்குத் தீமை செய்தாரை – நம்
பொறுமைச் சிறப்பால் வெல்லாம் – நாம்
பொறுத்துக் கொள்வதன் மூலம் வெற்றியே
பொங்கும் !
- 159.** துறந்தாரின் தூய்மை யுடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்
துன்பம் தரும் கொடுஞ் சொற்களை
துணிவோடு பொறுத்துக் கொள்வவர்கள்
துறவிகளைக் காட்டலும் தூய்மையானவர்கள் !
- 160.** உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்
உண்ணா நோன்பு இருந்து பசி பொறுத்துப் போகும்
உறுதி படைத்தவர்களை விட
உண்மையில் பிறரின் கொடுஞ் சொற்களை
உள்ளத்தால் பொறுப்பவர் பெரியோரே !